KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 19 | Kraków, dnia 1 października | 1949

TREŚĆ:

Dział urzędowy:

Publikacje Wojewody Krak. oraz Władz i Urzędów podległych

Publikacje Władz i Urzędów niezespolonych

Dział nieurzędowy:

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 292

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 13 września 1949 r.

o wyłączeniu wsi Małoszów i kolonii Mianowice z gromady Tochołów i utworzeniu z nich odrębnej gromady pod nazwą Małoszów w powiecie Miechowskim.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) po zasięgnięciu opinii Wydziału Wojewódzkiego i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie z dnia 21 czerwca 1949 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Z obrębu gromady Tochołów gminy Książ Wielki wyłącza się wieś Małoszów i kolonie Mianocice i tworzy z nich odrębną gromadę w gminie Książ Wielki pod nazwą Małoszów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Poz. 293

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 13 września 1949 r.

w sprawie wyłączenia osiedla Kalna z gromady Godziska w gminie Bystra-Wilkowice i utworzenia z niego odrębnej gromady w powiecie Biała Krakowska.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 21 czerwca 1949 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Z obrębu gromady Godziska gminy Bystra-Wilkowice wyłącza się osiedle Kalna i tworzy się z niego odrębną gromadę Kalna w gminie Bystra-Wilkowice, powiat Biała Krakowska.

§ 2. W skład gromady Kalna wchodzą wszystkie parcele

katastralne osiedla Kalna, położone na południe od linii granicznej oddzielającej gromadę Godziska od gromady Kalna, a biegnącej po południowej granicy parcel oznaczonych Nr Nr 1, 6, 7, 8/1, 8/3, 39, 40, 41, 63, 80, 81, 103, 104, 123/2, 123/1, 124, 142/1.

Wymienione w niniejszym paragrafie parcele katastralne jak również wszystkie parcele położone na południe od nich oraz na wschód i południe od linii granicznej, oddzielającej gromadę Rybarzowice od gromady Kalna pozostają nadal w obrębie gromady Kalna.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Poz. 294

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 13 września 1949 r.

w sprawie wyłączenia wsi Kolonia Mniszów z gromady Mniszów w gminie Kowala i utworzenia z niej odrębnej gromady w powiecie miechowskim.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 21 czerwca 1949 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Z obrębu gromady Mniszów, gminy Kowala, wyłącza się wieś Kolonia Mniszów i tworzy z niej odrębną gromadę Kolonia Mniszów w gminie Kowala, powiat Miechów.

§ 2. W skład gromady Kolonia Mniszów wchodzą wszystkie parcele położone na północ od linii granicznej, oddzielającej gromadę Mniszów od gromady Kolonia Mniszów.

Granica ta zaczyna się na wschodniej granicy gromady Kowala i biegnie w kierunku wschodnim na przestrzeni ok. 350 m drogą polną między gruntami będącymi własnością od północy Ob. Kuchmacza, Kubika Piotra i innych z Koloni Mniszów. oraz od południa Ob. Formy Ludwika z Mniszowa. Granica przecinając drogę prowadzącą z Kolonii Mniszów do Piekar biegnie nadal w kierunku wschodnim na przestrzeni około 1300 m aż do granicy z gromadą Pławowice miedzą, początkowo między gruntami, będącymi własnością od strony północnej Ob. Czaji Julii i innych z Mniszowa oraz od strony południowej Ob. Ziętary Stanisławy i innych.

Wszystkie parcele położone na południe od opisanej granicy, pozostają nadal w obrębie gromady Mniszów.

§ 3. Podział majątku gromadzkiego ustala się proporcjonalnie do ogólnego obszaru gromady Mniszów i Kolonia Mniszów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Poz. 295

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 13 września 1949 r.

w sprawie wyłączenia wsi Jazdowiczki z gromady Piotrkowice Małe w gminie Koniusza i utworzenia z niej odrębnej gromady w powiecie miechowskim.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 21 czerwca 1949 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Z obrębu gromady Piotrkowice Małe gminy Koniusza, wyłącza się wieś Jazdowiczki i tworzy z niej odrębną gromadę Jazdowiczki w gminie Koniusza, powiat Miechów.

§ 2. W skład gromady Jazdowiczki wchodzą wszystkie parcele, położone na wschód od linii granicznej, oddzielającej gromadę Jazdowiczki od gromady Piotrkowice Małe.

Granica ta rozpoczyna się w swej południowej części od granicy gromady Szklana, biegnąc na północ na przestrzeni około 600 m wzdłuż strumyka, płynącego między gruntami, od strony zachodniej, będącymi własnością Ob. Ob. Wilka Antoniego, Walczaka Franciszka i innych z Piotrkowic Małych, a od strony wschodniej Gawrona Franciszka, Gawrona Jana i innych z Jazdowiczek.

Granica dochodzi do szosy Słomniki—Proszowice i skręca na zachód, biegnąc wzdłuż tej szosy na przestrzeni ok. 450 m, poczym skręca na północ, biegnąc między gruntami: Ostrowskiego Wincentego z Piotrowic Małych ze strony zachodniej, oraz Pawliszyna i Wesołowskiego z Jazdowiczek od strony wschodniej.

Następnie granica skręca na zachód i biegnie kilkanaście metrów miedzą między gruntami, stanowiącymi własność ze strony północnej Rutkowskiego Władysława z Jazdowiczek i z południowej Ostrowskiego Wincentego z Piotrkowic Małych.

Dalej granica biegnie około 200 m po miedzy, wymienionych wyżej właścicieli gruntów, aż do rzeki Szreniawy, a następnie środkiem tej rzeki w kierunku wschodnim na przestrzeni ok. 200 m aż do granicy z gromadą Gniazdowice.

Wszystkie parcele położone na zachód od opisanej granicy pozostają nadal w obrębie gromady Piotrkowice Małe.

§ 3. Podział majątku gromadzkiego ustala się proporcjonalnie do ogólnego obszaru gromady Piotrkowice Małe i Jazdowiczki.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Poz. 296

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 13 września 1949 r.

w sprawie wyłączenia wsi Górka Stogniowska z gromady Stogniowice w gminie Kowala i utworzenia z niej odrębnej gromady w powiecie miechowskim.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 21 czerwca 1949 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Z obrębu gromady Stogniowice, gminy Kowala, wyłącza się wieś Górka Stogniowska i tworzy z niej odrębną gromadę Górka Stogniowska w gminie Kowala, powiat Miechów.

§ 2. W skład gromady Górka Stogniowska wchodzą wszystkie parcele, położone na południowy wschód od linii granicznej, oddzielającej gromadę Stogniowice od gromady Górka Stogniowska.

Granica ta biegnie od północno-wschodniej granicy gromady Jakubowice na przestrzeni około 250 m w kierunku północno-wschodnim miedzą pomiędzy gruntami, będącymi własnością ze strony południowo-wschodniej Ob. Kwietnia Stanisława z Górki Stogniowskiej i innych oraz ze strony północno-zachodniej Ob. Kury Jana ze Stogniowic i innych.

Granica dochodzi do rzeki Szreniawy i biegnie jej środkiem w kierunku północno-zachodnim, aż do mostu i drogi prowadzącej z Jakubowic do Stogniowic następnie skręca na zachód, i biegnie na przestrzeni ok. 800 m drogą prowadzącą z Jakubowic przez Stogniowice do Kościelca.

Dalej granica skręca w kierunku północnym, a potem wschodnim i biegnie przez cały czas aż do granicy z powiatem pińczowskim drogą polną, początkowo między gruntami, stanowiącymi własność ze strony zachodniej Ob. Psicy Stanisława i innych ze Stogniowic oraz od strony wschodniej Ob. Nowaka Stanisława i innych z Górki Stogniowskiej.

Wszystkie parcele położne na zachód od opisanej granicy pozostają nadal w obrębie gromady Stogniowice.

§ 3. Podział majątku gromadzkiego ustala się proporcjonalnie do ogólnego obszaru gromady Stogniowice i Górka Stogniowska.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Poz. 297

ZARZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 15 września 1949 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów Regulaminu Pracy Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego.

Na podstawie § 42 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji Urzędów Wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) wprowadzam następujące zmiany w Regulaminie Pracy Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego, ogłoszonym w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 23 z dnia 10 listopada 1946 r. pod poz. 119:

§ 1. — § 47 otrzymuje brzmienie:

„Biblioteka

Do użytku służbowego wszystkich pracowników Urzędu Wojewódzkiego służy Biblioteka, znajdująca się w ramach organizacyjnych Wydziału Ogólnego, której regulamin oraz zakres czynności zostały szczegółowo ustalone instrukcją dla bibliotek urzędów wojewódzkich, ogłoszoną pismem okólnym Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 13 lipca 1949 r. L. Org. V-5-1 (Dz. U. M. A. P. Nr 33, poz. 218)".

§§ 48 i 49 skreśla się.

§ 2. — Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: **Dr K. Pasenkiewicz**

Poz. 298

OKÓLNIK Nr 42/Sm/49
Wojewody Krakowskiego

z dnia 14 września 1949 r.

o zmianie stawek dla ubezpieczeń samorządu terytorialnego.

Ob. Ob. Starostowie jako Przewodniczący Wydziałów Powiatowych, Burmistrzowie i Wójtowie.

Niniejszym uchylam załącznik do Okólnika Nr 3/Sm/48, zamieszczony w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3, poz. 34 z 1948 r. i wprowadzam na jego miejsce nowy załącznik, opracowany przez Pow. Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

Wojewoda: w z. **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Załącznik

Stawki taryfowe dla ubezpieczeń samorządu terytorialnego

A. Ubezpieczenie ruchomości od ognia:

Przedmiot ubezpieczenia:	Składka w złotych od tysiąca: w budynkach klasy: [1] I	II	III	IV	V	VI
a) Ruchomości szkół, urzędów gminnych, domów ludowych, urzędników, nauczycieli i duchownych	1,2	2,2	3,-	4,-	5,2	7,5
b) Inwentarz wiejskich straży pożarnych nie zmotoryzowanych	1,8	2,5	3,5	4,5	5,5	7,-
c) Komplety młocarniane gminne z potrąceniem 15% na ryzyko własne			16,-			
d) Pługi motorowe ze silnikiem gminne			5,-			

B. Kradzież z włamaniem i rabunek gotówki Samorządów Gminnych i Miejskich:

Dotyczy ubezpieczenia gotówki:	maksym. sumy	stopa składki I ryz.
I. Kradzież z włamaniem:		
w zarządach gminnych lub mieszkaniach prywatnych wójtów, sołtysów lub sekretarzy:		
a) gotówka w kasach pancernych	250.000	4.5‰
b) gotówka w kasach ogniotrwałych	250.000	9‰
c) gotówka w kasetach wmurowanych	50.000	15‰
d) gotówka pod zwykłym zamknięciem	20.000	30‰
II. Rabunek w lokalu:		
Urzędu Gminnego lub w mieszkaniu prywatnym wójtów i sekretarzy:		
a) do wysokości sum zadeklarowanych do ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem jak poz. I a-d,		
b) w wypadkach zaś kiedy gotówka nie pozostaje po godzinach urzędowych w lokalu gminnym i nie jest objęta ubezpieczeniem od kradzieży z włamaniem, można ubezpieczyć tę gotówkę tylko od rabunku w czasie godzin urzędowania jednak do maksymalnej wysokości	100.000	

---

[1]) Klasyfikacja budowli według konstrukcji ścian i pokrycia: klasa I zrąb murowany kryty niepalnie; klasa II zrąb mieszany kryty niepalnie; klasa III zrąb drewniany kryty niepalnie; klasa IV zrąb murowany kryty gontem; klasa V zrąb mieszany i drewniany kryty gontem; klasa VI zrąb murowany lub drewniany kryty słomą.

Stopa składki za te ubezpieczenia wynosi:

w obecności co najmniej 2 dorosłych osób	20‰
w obecności co najmniej 1 dorosłej osoby	30‰

Ustępstwa dla ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem w pkt. I A i B — 30%.

Za kasy stalobetonowe fabryk: Fortis, H. Jardel, Bernard Polski, K. Zinke oraz S. Zwierzchowski:

a) za kasy o wadze najmniej 800 kg i grubości ścian co najmniej 10 cm od stawek obowiązujących dla kas pancernych,

b) za kasy o wadze poniżej 800 kg i grubości wszystkich ścian najmniej 10 cm od stawek dla kas ogniotrwałych.

Ustępstwa tylko w pkt. I A i B:

Za wewnętrzny stały dozór w ubezpieczonym lokalu, wykonywany przez osobę dorosłą stale zatrudnioną u ubezpieczającego, czuwającą wewnątrz ubezpieczonego lokalu z przerwą jedynie w czasie normalnych godzin czynności — 20%.

C. Ubezpieczenie od kradzieży z włamaniem i rabunku ruchomości Zarządów Gminnych i Miejskich.

Przedmiot ubezpieczenia:	Stopy składek pełn. wart.	I ryz.
I. Kradzież z włamaniem:		
1. Meble i urządzenia biurowe z wyjątkiem przedmiotów, wymienionych w pkt. 2, 3 i 4:		
a) w pełnej wartości	1‰	
b) na pierwsze ryzyko tylko z odpowiedzialnością za uszkodzenie wskutek kradzieży z włamaniem w ramach określonych ogólnymi warunkami ubezp.		10‰
2. Maszyny biurowe wszelkiego rodzaju, kasy kontrolne (rejestracyjne), wagi stołowe tylko w pełnej wartości:		
a) przechowywane w kasach ogniotrwałych	5‰	
b) przechowywane w inny sposób	15‰	
3. Dywany, obrazy, zegary, firanki, telefony, radia, tylko w pełnej wartości	10‰	
wymienione przedmioty poszczególnej wartości ponad 20.000 zł. ubezpiecza się tylko według specyfikacji.		
4. Kasy od uszkodzenia wskutek włamania na I-sze ryzyko		20‰
Uszkodzenie lokalu wskutek włamania z wyłączeniem szyb na I-sze ryzyko		20‰
II. Rabunek:		
1. Urządzenie biurowe z wyjątkiem wymienionych w pkt. 2:		
a) odpowiedzialność w obecności co najmniej 2-ch dorosłych osób:		
aa) w pełnej wartości	1‰	
bb) na pierwsze ryzyko tylko z odpowiedzialnością za uszkodzenie wskutek rabunku w lokalu		10‰
b) z odpowiedzialnością w obecności jednej osoby:		
aa) w pełnej wartości	2‰	
bb) na pierwsze ryzyko tylko z odpowiedzialnością za uszkodzenie wskutek rabunku w lokalu		20‰
2. Maszyny biurowe wszelkiego rodzaju, kasy, kontrolne (rejestracyjne), wagi stołowe, dywany, obrazy, zegary, firanki, telefony, radia, tylko w pełnej wartości:		
a) z odpowiedzialnością w obecności 2-ch osób	10‰	
b) z odpowiedzialnością w obecności jednej osoby	20‰	

Ustepstwa tylko dla ubezpieczenia od rabunku w lokalu 1 ab i 2 ab:

za dozór wewnętrzny wykonywany przez jedną osobę uzbrojoną w broń palną od chwili otwarcia do chwili zamknięcia — 10%,

za dozór wewnętrzny wykonywany przez dwie osoby uzbrojone w broń palną od chwili otwarcia do chwili zamknięcia — 20%.

Ustępstwa za wielolecie:

a) przy ubezpieczeniach zawartych na okres 5—9 lat — 5%

a) przy ubezpieczeniach zawartych na okres 10 lat — 10%

D. Ubezpieczenie od rabunku gotówki w czasie przenoszenia jej przez wójtów, sołtysów lub inkasentów gminnych:

Przedmiot ubezpieczenia:	Stopy składek pełn. wart.	I ryz.
1. Za ubezpieczenia syst. imiennym:		
a) transportów w obrębie jednej miejscowości Polski, określonej w umowie ubezpieczenia	40‰	
b) transportów ze zmianą miejscowości lub na terenie całej Polski	55‰	
2. Za ubezpieczenia syst. bezimiennym:		
a) transportów w obrebie jednej miejscowości Polski, określonej w umowie ubezpieczenia	44‰	
b) transportów ze zmianą miejscowości lub na terenie całej Polski	60‰	
3. Za ubezpieczenie gotówki najwyżej do wysokości 100 000 zł dla poszczególnego sołectwa przewożonej lub przenoszonej przez sołtysów w obrębie gminy — z rozszerzeniem odpowiedzialności P. Z. U. W. na rabunek i kradzież z włamaniem, popełnione w mieszkaniu sołtysa oraz na rabunek podczas inkasowania gotówki — stawkę specjalną	55‰	

E. Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, Zarządów Gminnych i Miejskich jako takich:

	złotych
do 1.000 mieszkańców składka zasadnicza	1.800
za każde dalsze 100 mieszkańców ponad 1.000 dolicza się:	
do 5.000 mieszkańców — 60 zł,	
do 50.000 mieszkańców — 48 zł — minimalnie	4.200
za włączenie odpowiedzialności z tytułu posypywania placów i chodników 20% dodatku do składki.	

Ryzyka dodatkowe:

A. Targowice:

do 500 szt. rocznego spędu — składka	600
„ 1.000 „ „ „ „	960
„ 2.000 „ „ „ „	1.200
„ 5.000 „ „ „ „	1.440
ponad 5.000 szt. rocznego spędu „	1.800

B. Rzeźnie:

od każdego 1.000 zł rocznych płac osób zatrudnionych w rzeźni	4.20
ponadto za każde 100 sztuk bitego bydła dużego rogatego i małego	9.60

C. Elektrownie:

od każdego 1.000 zł rocznych płac osób zatrudnionych w elektrowni	5.40
ponadto za przewody elektryczne składka dodatkowa w granicach od 30 do 120 zł. za kilometr	
Min. skł. za elektrownię	12.000.—

D. Wodociągi:

od każdego 1.000 zł rocznych płac osób zatrudnionych w wodociągu	3.—
w wypadku wykonywania instalacji w domach prywatnych	4.80
ponadto za każdy rozpoczęty kilometr głównych rur	300.—
Składka minimalna	6.000.—

E. Ochotnicze Straże Pożarne:

za każdego członka do 100 członków	4.80
za każdego członka do 250 członków	3.60
za każdego konia	72.—
najniższa składka	600.—
za włączenie odpowiedzialności z tytułu uszkodzenia wypożyczonych koni do służby straży pożarnej — za każdego konia	600.—

Wydziały Powiatowe:

za każdy rozpoczęty kilometr drogi	24.—
za każdy most	30.—
za każdy parowy lub motorowy ugniatacz drogi	1.440.—
za każdy konny ugniatacz drogi	480.—
za każdego konia	120.—
Składka minimalna	6.000.—

Szpitale:

za każde łóżko do 100 łóżek	36.—
za każde dalsze łóżko	18.—
za sanitariusza egzaminowanego	72.—
za sanitariusza nieegzaminowanego	96.—
za pielęgniarza	48.—
za lekarza chirurga	2.400.—
za lekarza bez zabiegów chirurgicznego	1.200.—
za lekarza dentystę	1.440.—
za lekarza ortopedystę	1.920.—

ponadto składki za aparaty lecznicze w zależności od ich rodzaju.

Podane wyżej składki obowiązują przy sumach gwarancyjnych:

750.000 zł za poszkodowanie lub zabicie kilku osób,
250.000 zł za poszkodowanie lub zabicie jednej osoby,
75.000 zł za uszkodzenie cudzej własności.

Sumy te mogą być podwyższone za dopłatą, a mianowicie:

a) 900.000 zł
b) 300.000 zł
c) 100.000 zł — dodatek do składki 15%;
a) 2.000.000 zł
b) 700.000 zł
c) 200.000 zł — dodatek do składki 50%

F. Ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków inkasentów gminnych i sołtysów w czasie wykonywania czynności służbowych:

Stawki:	złotych
a) od 1.000 zł sumy ubezpieczenia na wypadek śmierci	1.30
b) od 1.000 zł sumy ubezpieczenia na wypadek stałego kalectwa	2.60
W razie rozszerzenia ubezpieczenia również na wypadki w drodze do pracy i z powrotem:	
ad a)	1.40
ad b)	2.80
Składka roczna przy sumach ubezpieczenia: 50 000 zł 100 000 zł	
a) Tylko w zawodzie	325.—
b) W zawodzie oraz w drodze do pracy i z powrotem	350.—

Poz. 299

OKÓLNIK Nr 44/Sm/49

Wojewody Krakowskiego

z dnia 12 września 1949 r., Nr S. F. 1-86/49

w sprawie zwolnienia od podatku gruntowego na podstawie art. 9 ust. (3) dekretu z dnia 20. III. 1949 r. o podatkach komunalnych.

wszystkie Wydziały Powiatowe, Zarządy Miejskie i Gminne na terenie Województwa Krakowskiego.

Doszło do mojej wiadomości, że Zarządy Miejskie i Gminne, przy wymiarze podatku gruntowego, a Wydziały Powiatowe w postępowaniu odwoławczym, stosują ulgi z art. 9 ust. (3) dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40/47, poz. 198), mimo przepisu punktu 3 art. 1 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zmianie dekretu z dnia 20. III. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 100).

W związku z powyższym zarządzam, że do czasu ukazania się szczegółowych przepisów, zapowiedzianych w wyżej wymienionej ustawie z dnia 1 marca 1949 r., władze wymiarowe podatku gruntowego, a w postępowaniu odwoławczym Wydziały Powiatowe winny się wstrzymać z wydawaniem decyzji w tym względzie, aż do czasu dalszych zarządzeń.

Wojewoda: w z. **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Poz. 300

PISMO OKÓLNE

Wojewody Krakowskiego

z dnia 19 września 1949 r., Nr K. S. I/1-25/49

w sprawie doraźnych przewozów wycieczek pojazdami mechanicznymi w ramach akcji socjalnej.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi w obrębie Wojew. Krak.

Celem ułatwienia organizowania doraźnych przewozów wycieczek samochodami ciężarowymi w ramach akcji socjalnej, na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji, Departament Samochodowy z dnia 8. IX. 1949 Nr S. O. II-22/51/49, wydanego za aprobatą Prezydium Rady Ministrów, mającego na celu konieczność poparcia wycieczek samochodowych w ramach akcji socjalnej, a jednocześnie

zapewnienia bezpieczeństwa jadącym, zarządzam z dniem 10 września 1949 r., co następuje:

1. W okresie od 1 maja do 1 listopada mogą być dokonywane przez zakłady pracy przewozy pracowników autobusami lub własnymi samochodami ciężarowymi.
2. Każdy przewóz, o którym mowa w pkcie 1, może się odbyć jedynie z upoważnienia i na odpowiedzialność kierownika Zakładu pracy.
3. Długość trasy (w jedną stronę) — licząc od zakładu pracy — nie może przekraczać 75 km. W wyjątkowych przypadkach można określony wyżej promień wyjazdu przekroczyć, ale tylko za moim zezwoleniem.
4. Żaden przewóz pracowników nie może być dokonany bez uprzedniego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w razie nieszczęśliwego wypadku samochodowego.
5. Do przewozu osób mogą być użyte takie samochody tylko, których stan techniczny nie budzi żadnych zastrzeżeń (§ 6, 9 i 10 rozporządzenia z dnia 27. X. 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych: Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616). Przyczepy mogą być użyte tylko w razie posiadania hamulców, uruchamianych bezpośrednio przez kierowcę, oraz posiadać urządzenie hamujące przyczepy w razie odczepienia się jej od pojazdu ciągnącego.
6. Ponadto samochód ciężarowy, którym ma być przewieziona wycieczka, powinien być dostosowany do przewozu osób w sposób podany w załączniku. Za należyte przygotowanie samochodu do przewozu osób i za stan techniczny samochodu odpowiada kierownik transportu (garażu), bądź też inny pracownik, wyznaczony przez kierownika zakładu, a posiadający odpowiednie przygotowanie techniczne. Pracownik taki podpisuje protokół przeglądu samochodu (pkt 7) jako „odpowiedzialny za przygotowanie samochodu do drogi".
7. Przed każdym użyciem samochodu do przewozu wycieczki, kierownik transportu (garażu) zakładu pracy, powinien dokonać przeglądu technicznego samochodu. Przegląd taki powinien być dokonany przy udziale 2-ch przedstawicieli czynnika społecznego (Związku Zawodowego, Rady Zakładowej oraz porządkowego wycieczki (pkt 10). Z przeglądu należy sporządzić pisemny protokół.
8. Kierowcą samochodu może być jedynie pracownik zakładu, który posiada pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych kategorii I (obowiązuje to bezwzględne przy autobusach i samochodach z przyczepą) lub kategorii II (dotychczasowe koloru czerwonego) oraz posiada co najmniej 2-letnią nieprzerwaną praktykę jako czynny kierowca. Odpowiada za to kierownik zakładu (pkt 2).
9. Kierowca wyznaczony do przewozu pracowników powinien być przed każdym przewozem wycieczki uprzedzony przez kierownika zakładu, że:
   a) użycie alkoholu jest bezwzględnie zakazane,
   b) szybkość samochodu nie może przekraczać 35 km na godzinę, a w miejscowościach zaludnionych 25 km na godzinę,
   c) przeładowanie samochodu oraz stanie w samochodzie jest zakazane.
10. Na każdym samochodzie powinien być wyznaczony przez kierownika zakładu jeden z uczestników wycieczki, odpowiedzialny za należyte zachowanie się jadących i bezpieczeństwo przewozu (porządkowy). Porządkowy powinien posiadać imienną listę uczestników wycieczki, jadących na samochodzie i okazywać ją na każde żądanie organów bezpieczeństwa publicznego i kontroli drogowej.
11. Do karty kontroli pracy samochodu użytego do przewozu wycieczki należy wpisać w rubryce „uwagi jadącego, cel jazdy":
   a) nazwisko i imię kierownika zakładu (pkt 2),
   b) nazwisko i imię pracownika odpowiedzialnego za przygotowanie techniczne samochodu do drogi (pkt 6) oraz porządkowego (pkt 10),
   c) miejscowość docelową wycieczki i odległość jej od zakładu pracy (obliczoną w km),
   d) Nr polisy ubezpieczeniowej P. Z. U. W. i datę ubezpieczenia,
   e) dopuszczalną ilość miejsc ustaloną według zasad określonych w pkcie 6 załączonych „warunków, jakim powinny odpowiadać samochody ciężarowe do przewozu wycieczek".
   f) wyraźny napis „Przewóz w ramach akcji socjalnej".

Nadmieniam, że zasady powyższe odnoszą się jedynie do przejazdów w ramach akcji socjalnej oraz w czasie określonym w pkt. 1 niniejszego okólnika, natomiast przewozy pracowników własnych w ramach akcji „Miasto dla wsi", w celach kulturalno-oświatowych i sportowych, mogą się odbywać wyłącznie na podstawie pisemnego zezwolenia stosownie do mojego pisma okólnego z dnia 28. VII. 1949 r. Nr K. S. I/7-780/49 (Krak. Dzien. Wojew. Nr 16, poz. 248). Równocześnie upoważniam Ob. Ob. Starostów Powiatowych do wydawania w moim imieniu zezwoleń w wyjątkowych wypadkach, na przekroczenie określonej w pkt 3 niniejszego pisma długości trasy

Wojewoda: w z. **Stanisław Przybysz,** Wicewojewoda

Załącznik do pisma okólnego Wojewody Krakowskiego
z dnia 19 września 1949 r., Nr K. S. I/1-25/49

Warunki jakim powinny odpowiadać samochody ciężarowe używane do przewozu wycieczek oraz sposób obliczania ilości miejsc dla przewożonych osób.

1. Ławki można umieścić wzdłuż lub w poprzek skrzyni wozu pod warunkiem, że:
   a) będą umocowane do skrzyni wozu tak, aby w czasie wstrząsów ewent. gwałtownego zahamowania wozu, nie przesuwały się,
   b) będą podparte od spodu celem zabezpieczenia przed złamaniem,
   c) ławki umieszczone wzdłuż boku skrzyni, powinny posiadać oparcie wysokie co najmniej 40 cm.
2. Szerokość ławki powinna wynosić co najmniej 30 cm, odległość pomiędzy ławkami 30 cm, długość ławki (miejsca) na jedną osobę 40 cm, przy czym w przypadku umieszczenia ławki wszerz skrzyni odległość pierwszej ławki od tylnej klapy skrzyni, powinna wynosić co najmniej 30 cm,
3. boki skrzyni należy zabezpieczyć przed rozchylaniem się i ewentualnym spadaniem ławek,
4. tył skrzyni winien być dobrze zamykany w sposób wykluczający otwarcie się klapy w czasie jazdy,
5. samochód powinien być zaopatrzony w odejmowaną drabinkę, zabezpieczoną przed obsuwaniem się w czasie korzystania z niej,
6. po przestrzennym określeniu ilości miejsc dla jadących, należy obliczyć całkowity ich ciężar, przyjmując 75 kg na jedną osobę, w przypadku przekroczenia przepisowego obciążenia wozu, należy ilość miejsc odpowiednio zmniejszyć. Ilość miejsc w ten sposób obliczona powinna być podana w karcie kontroli pracy samochodu oraz napisana po obu bokach samochodu ciężar.

Poniżej podaje się tabelę ładowności osób niektórych typowych samochodów ciężarowych.

Lp.	Marka wozu	Typ	Ładowność w tonach	Ilość miejsc przy umieszczeniu ławek wszerz	wzdłuż
1	2	3	4	5	6
1.	Bedford	M. W.	3/4—1	12	12
2.	Bedford	O. Y. D.	3—4	30	36
3.	Bedford	OLBD	4—5	35—40	40
4.	Chevrolet	USA G 7107	1,5—2	20	21
5.	Dodge USA	T 214	3/4—1	12	12
6.	Dodge	WP 32	1,5—2	20—25	26
7.	Fordson	WOT-2H	3/4—1	12	12
8.	Ford	SG8T	1,5—2	25	26
9.	GMC	CCKW353	3—4	25	28
10.	GMC	CCKW353	3—4	25	28
11.	Renault	R-2060	1	18	18
12.	Renault	R-2161	2,5	30	30
13.	Studebacker	US. 6	3—4	30	36
14.	Studebacker	US. 6×4	3—4	30	36

Poz. 301

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 9 września 1949 r., Nr Wet. N. II-4/16/49

w sprawie organów urzędowego badania zatrudnionych w rzeźniach samorządowych, przejmowanych przez przedsiębiorstwa państwowe.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci Miast Białej Krak. i Krakowa.

Urząd Wojewódzki podając w odpisie do wiadomości treść okólnika Nr 54 Ministerstwa Rolnictwa i R. R. Nr W. H. I-9/18 z dnia 14. VI. 1949 w sprawie j. w. prosi Ob. Starostów i Prezydentów o natychmiastowe uregulowanie stanowiska organów urzędowego badania, a w szczególności dotyczy to rzeźni, które zostały już przejęte przez przedsiębiorstwa państwowe.

Treść niniejszego okólnika należy podać do wiadomości dyrektorom i kierownikom rzeźni.

Za Wojewodę: **Dr Józef Słociński,** Naczel. Wydziału

Załącznik

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych
Departament Weterynarii

OKÓLNIK Nr 54

z dnia 14 czerwca 1949 r., Nr W. H. I-9/19

w sprawie organów urzędowego badania zatrudnionych w rzeźniach samorządowych przejmowanych przez przedsiębiorstwa państwowe.

W związku z mającym nastąpić przejęciem przez przedsiębiorstwa państwowe niektórych rzeźni, prowadzonych przez samorząd terytorialny, Ministerstwo wyjaśnia:

1. wyznaczanie organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa jest uregulowane rozporządzeniem Prezydenta R. P. z 22. III. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 Nr 60, poz. 454) zmienionym ustawą z dnia 1. III. 1938 (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 132). W myśl postanowień art. 9 wyż. wym. rozporządzenia organa urzędowego badania są wyznaczone:

a) w miastach powiatowych i w miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych oraz w tych miastach o liczbie ludności wynoszącej co najmniej 8.000, które utrzymują rzeźnie publiczne przez zarządy tych miast.

b) w pozostałych miastach oraz gminach wiejskich przez powiatowe związki samorządowe.

Przejęcie przez przedsiębiorstwo państwowe rzeźni samorządowych w miastach powiatowych oraz miastach wydzielonych pozostaje bez wpływu na uprawnienia dotychczasowych organów urzędowego badania, wyznaczonych w myśl omawianego art. 9 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22. III. 1928 r., gdyż miasta te, pomimo tego, że nie będą już utrzymywały rzeźni publicznych, w myśl powyższego artykułu są nadal uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania na swoim obszarze.

Natomiast miasta o ludności ponad 8.000, które nie są miastami powiatowymi lub wydzielonymi z powiatowych związków samorządowych z chwilą zaprzestania prowadzenia rzeźni tracą prawa wyznaczania organów urzędowego badania. Prawa te przechodzą w myśl ust. 1 lit. b, powołanego art. 9, na powiatowe związki samorządowe. Tym samym z chwilą przejęcia przez przedsiębiorstwo państwowe rzeźni tych miast właściwy Wydział Powiatowy winien wyznaczyć organa urzędowego badania ze swego ramienia.

Oczywiście Wydział Powiatowy może w tym przypadku wedł. swobodnego uznania, wyznaczyć jako organa urzędowego badania osoby pełniące dotychczas te funkcje, bądź też osoby inne.

To samo odnosi się do osób zatrudnionych w akcji zwalczania nielegalnego uboju oraz obrotu mięsem i przetworami mięsnymi, wynagradzanych z opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, stosownie do zarządzenia Ministra Rolnictwa i R. R. z 20. XII. 1948 r. w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa (Mon. Pol. A-85, poz. 953). Rozumie się, że osoby te muszą być mianowane przez te władze, które dysponują opłatami za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

2. Z chwilą przejęcia rzeźni samorządowej przez przedsiębiorstwo państwowe pobierane tam opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wpływają po myśli wyżej powołanego zarządzenia Ministra Rolnictwa i R. R. z dnia 20. XII. 1948 r. na rzecz związku samorządowego uprawnionego do wyznaczania organów urzędowego badania. Wysokość tych opłat, sposób ich pobierania, przeznaczenie i księgowanie unormowane są w tym zarządzeniu.

Zwraca się uwagę na przepisy dotyczące wydatków rzeczowych, a w szczególności wydatków wymienionych w p. 7 rozdz. II, Działu B.

W rzeźniach przejętych przez przedsiębiorstwo państwowe, a nie prowadzonych przez samorząd terytorialny, właściwość dotychczasowych organów urzędowego badania nie ulega zmianie.

Dyrektor Departamentu: Dr St. Krauss

Poz. 302

PISMO OKÓLNE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 14 września 1949 r., L. SP. S. V-1/53/49

w sprawie zezwolenia Towarzystwu Przyjaciół Dzieci na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi, Prezydenci Miast, Burmistrzowie i Wójtowie

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ministerstwo Administracji Publicznej, Departament Polityczny decyzją z dnia 5 września 1949 r. L. dz. II. PP. 10/10/49, działając na podstawie art. 2, ust. 1 pkt. c ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162), zmienionej dekretem z dnia 28 lipca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 250), wydało Towarzystwu Przyjaciół Dzieci zezwolenie na przeprowadzenie zbiórki ulicznej w okresie obchodu „Dnia T. P. D.", tj. 25 października br. na terenie całego kraju.

Przeprowadzenie zbiórki odbywać się winno zgodnie z przepisami powołanej ustawy o zbiórkach publicznych oraz zarządzeniem Min. Spraw Wewn. z dnia 14 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

Za Wojewodę: **Mgr Witek Jan,** Kierownik Oddziału

Poz. 303

PISMO OKÓLNE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 15 września 1949 r., KOG. I/5-9/45

w sprawie ubezpieczeń rowerzystów przy rejestracji rowerów na rok 1949/50.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi, Prezydenci Miast, Burmistrzowie i Wójtowie

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w zrozumieniu udzielenia ochrony ubezpieczeniowej szerokim rzeszom ludzi pracy, którzy zmuszeni są korzystać z roweru jako środka lokomocji, wprowadził ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej (O. C.) i nieszczęśliwych wypadków (N. W.) dla rowerzystów za minimalną opłatą 120 zł rocznie przy sumach ubezpieczenia:

O. C. 50.000 zł w razie uszkodzenia lub zabicia jednej osoby,
150.000 zł „ „ „ „ kilku osób,
N. W. 50.000 zł na wypadek śmierci rowerzysty,
100.000 zł „ „ stałego kalectwa rowerzysty,
5.000 zł „ „ kalectwa o przemijających skutkach (koszty leczenia),

oraz ze składką 200 zł rocznie przy sumach ubezpieczenia:

O. C. 100.000 zł w razie uszkodzenia lub zabicia jednej osoby,
300.000 zł „ „ „ „ kilku osób,
20.000 zł „ „ cudzej własności,
N. W. 100.000 zł na wypadek śmierci rowerzysty,
200.000 zł „ „ stałego kalectwa rowerzysty,
10.000 zł „ „ kalectwa o przemijających skutkach (koszty leczenia).

Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej zapewnia ochronę prawną i wypłatę odszkodowań za szkody, jakie posiadacze rowerów wyrządzić mogą osobom trzecim i za które ustawowo ponoszą odpowiedzialność.

Ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zapewnia wypłatę sum na wypadek śmierci lub stałego kalectwa oraz zwrot kosztów leczenia, w razie gdy rowerzysta sam dozna nieszczęśliwego wypadku w czasie jazdy rowerem.

Z uwagi na duże znaczenie ubezpieczenia rowerzystów dla bezpieczeństwa na drogach publicznych oraz w celu zabezpieczenia światu pracy odpowiedniej ochrony prawnej i zwrotu kosztów, wynikłych w związku z nieszczęśliwymi wypadkami, proszę Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów o poparcie akcji i upowszechnienie wspomnianego ubezpieczenia przez zalecenie w czasie najbliższej rejestracji rowerów na rok 1949/50 rejestrującym się rowerzystom dokonania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej i nieszczęśliwych wypadków oraz przez uaktywnienie współpracy z terenowymi Inspektoratami Powiatowymi P. Z. U. W.

Za Wojewodę: **inż. R. Nowotny,** w z. Nacz. Wydz. Kom.

Poz. 304

PISMO OKÓLNE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 16 września 1949 r., Nr Wet. L. II-4/6/49

w sprawie kastracji ogierów nieuznanych.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci Miast wydzielonych.

W związku ze zbliżającym się okresem klasyfikacji ogierów na rok kopulacyjny 1950, zachodzi konieczność uregulowania kwestii kastracji wszystkich ogierów nieuznanych.

Wobec powyższego Urząd Wojewódzki przypomina, że w myśl postanowień art. 6 dekretu z dnia 22. II. 1046 o zmianie ustawy z dnia 13. III. 1934 o nadzorze nad hodowlą koni właściciele ogierów 2-letnich i starszych, których konie nie

zostały uznane przez Komisję Kwalifikacyjną obowiązani są poddać je wytrzebieniu na koszt własny i ryzyko w terminie 3-mies. po wydaniu orzeczenia komisji, oraz że ogiery niewytrzebione w obowiązującym terminie podlegają skonfiskowaniu bez odszkodowania i że dopiero po wytrzebieniu ich zostaną one oddane do użytku publicznego lub sprzedane z przetargu.

Ponadto Urząd Wojewódzki przypomina, że Ministerstwo Rolnictwa i R. R. wyznaczyło maksymalną cenę za kastrację ogierów, dokonaną na organizowanych spędach w wysokości 1.000 zł. Jakkolwiek właściciele ogierów nieuznanych w myśl na wstępie podanego dekretu, mogą takowe wytrzebić nawet w ostatnim dniu 3-go miesiąca od daty licencji i nie muszą bezwzględnie doprowadzać ogiery na wyznaczone spędy kastracyjne, to jednak organizowanie takich spędów kastracyjnych w okresie wzmiankowanych 3-mies. jest konieczne i korzystne dla hodowców, którzy za stosunkowo niską cenę mogą poddać kastracji ogiery nieuznane, nie narażając się później na ich ewent. konfiskatę lub kastrację w lecznicy po cenie wyższej.

Stąd, aby kastracja ogierów nieuznanych mogła się odbyć w przepisanym terminie i została ostatecznie zakończona przed nastaniem okresu kopulacyjnego, a ponadto, aby mogły być uchwycone wszystkie ewent. wypadki zarazy stadniczej, Urząd Wojewódzki zarządza, co następuje:

1. kastracji ogierów na tut. terenie aż do odwołania nie może przeprowadzać nikt poza wyznaczonymi do tego celu lekarzami weter. i tak:

a) w rejonach lekarsko-weter. przydzielonych do obsługi kierownikowi pow. zakładów leczniczych (lecznice, przychodnie lub punkty weter.) i powiatowym lek.-wet. kierownik pow. zakładu lecznicowego i pow. lek. wet. o ile ostatni współpracuje z tą lecznicą. W przeciwnym razie sam kierownik pow. zakładu lecznicowego;

b) w rejonach lekarsko-wet. przydzielonych do obsługi kier. rej. zakładów lecznicowych (lecznica, przychodnia, punkt wet.) odnośni kierownicy tych zakładów leczniczych;

c) w rejonach lekarsko-weter. pozostających dotąd bez obsługi lekarsko-weter. pow. lek. wet. bez względu na to czy współpracują z państw. zakładami leczn. czy też nie. Ci ostatni w razie niemożności przeprowadzania kastracji osobiście, mogą przekazać je odnośnym kierownikom przyległych powiatowych wzgl. rejonowych zakładów leczniczych.

2. Opłaty za kastracje ogierów, przeprowadzane przez lek. wet. lecznicowych i pow. lek. wet. współpracujących z lecznicami należy pobierać za kwitami na rzecz odnośnych zakładów leczniczych Pow. lek. wet. nie współpracujący z zakładami leczniczymi, pobierać mają ustalone opłaty kastracyjne na rzecz własną. Lek. wet. lecznicowi i pow. lek. wet. współpracujący z państw. zakładami lecznic. bez względu na porę dnia przeprowadzanych kastracji masowych otrzymują z odnośnego zakładu leczniczego premie w wys. 50% wpływów z tego tytułu. Jeżeli spęd kastracyjny wyznaczony został na terenie zakładu leczn., a oprócz lekarza weter. lecznica posiada sanit. i dozorcę, tym ostatnim za pomoc przysługuje prawo do premii w wys. 7 i 3% wpływów. Kierownicy tych zakładów leczn. (lecznice, przychodnie lub punkty weter.), które nie posiadają sanit. wet., mogą na spędzie w lecznicy lub w terenie na dzień trwania masowej kastracji angażować do pomocy odpowiednio przeszkolonego pracownika i zawierać z nim umowę o dzieło za opłatą 7—10% wpływów z tego tytułu.

3. Lekarze wet. przeprowadzający kastracje z ramienia lecznic winni przedtem zaopatrzyć się w pow. Zakładzie Ubezp. Wzaj. w bloki do ubezpieczeń kastracyjnych i wpływać na właścicieli ogierów, przeznaczonych do kastracji, by je ubezpieczali od wypadku.

4. Przed kastracją każdy ogier winien być zbadany w kierunku Z. S., a w razie stwierdzenia tej choroby lub jej podejrzenia winna być pobrana od niego krew i przesłana do zbadania. Po otrzymaniu dodatniego lub wątpliwego wyniku serelogicznego badania krwi takiego ogiera (już zresztą wytrzebionego) ma być przeprowadzone dochodzenie przez odnośnego pow. lek. wet. w kierunku ustalenia czyje klacze były tym ogierem kryte, a to celem ujęcia ich w ewidencję i poddania badaniom w kierunku Z. S.

5. Lek. wet. przeprowadzający kastracje ogierów winni wydawać właścicielom wytrzebionych ogierów zaświadczenia kastracyjne, zawierające opis ogiera, nazwisko i adres właściciela, oraz datę kastracji. Świadectwa te mają służyć jako podstawa do skreślenia z listy ogierów wytrzebionych przez lekarzy wet. W żadnym wypadku nie należy skreślać z listy ogierów podlegających kastracji, które rzekomo zostały wytrzebione przez przygodnych kastratorów lub san. wet. Konie takie traktować należy jak ogiery niewytrzebione i przeznaczać do konfiskaty, chyba że właściciele poddadzą je badaniu per rectum przez odnośnych lek. wet. i przedstawią zaświadczenia tychże lek. wet., że konie te rzeczywiście zostały wytrzebione. Opłata za takie badanie na rzecz lecznicy łącznie z wydaniem zaświadczenia wynosić ma tyle ile wynosi kastracja na punkcie spedowym, tj. 1.000 zł.

Celem wprowadzenia w życie wyż. wym. zarządzeń odnośnie pow. lek. wet. zaraz po otrzymaniu z referatów rolnych spisów ogierów nieuznanych rozbiją te wykazy na odnośne rejony lek. wet. i prześlą je kierownikom państw. i rej. lecznic, którzy ze swej strony w zależności od ilości ogierów przeznaczonych do kastracji i ich rozmieszczenia po terenie sporządzą plan kastracyjny i wyznaczą odpowiednią ilość masowych punktów kastracyjnych na terenie gmin, posiadających największą ilość ogierów, a wchodzących w skład odnośnego rejonu lekarsko-weter. Ponadto lekarze ci za pośrednictwem odnośnych zarządów gminnych prześlą właścicielom ogierów nieuznanych imienne powiadomienie o wyznaczonym dla tego terenu spędzie kastracyjnym i obowiązku wytrzebienia tych ogierów w terminie ustalonym przez lek. wet., którzy wydawać będą na każdego wytrzebionego przez się ogiera zaświadczenie kastracyjne, niezbędne do skreślenia ogiera z ewidencji ogierów niewytrzebionych a podlegających w następstwie tego konfiskacie.

Ponadto pow. lekarze wet. wezwą na umówiony dzień do Starostwa wszystkich kastratorów zamieszkałych na terenie odnośnych powiatów i zakażą im trzebienia ogierów z tym, że za niezastosowanie się do powyższego, będą oni pociągnięci do surowej odpowiedzialności karno-administracyjnej po myśli art. 12 dekretu z dnia 7. XII. 1945. o wykonywaniu praktyki lekarsko-wet. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 337 z dnia 28. XII. 1945).

Po zakończeniu akcji kastracyjnej, a nie później jak w terminie do 1. II. 1950 r. powiatowi lekarze wet. prześlą Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdanie zawierające następujące dane:

1. ilość ogierów nieuznanych,
2. „ „ wytrzebionych,
3. „ „ niewytrzebionych z powodu wad organicznych (wnętry lub ogiery z przepukliną),
4. „ „ skonfiskowanych lub podanych do konfiskaty.

Za sprawne i terminowe wykonanie akcji Urząd Wojewódzki czyni odpowiedzialnymi wszystkich państwowych (powiatowych i lecznicowych) lekarzy weter. w zakresie ich działania.

Termin dnia 1 lutego 1950 r.

Za Wojewodę: **Dr Słociński Józef**, Naczelnik Wydziału

Poz. 305

OBWIESZCZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 19 września 1949 r.

o sprostowaniu błędu drukarskiego.

Z powołaniem się na § 5 rozp. Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R P. Nr 72, poz. 648), prostuje się błąd drukarski zaszły w Krak. Dzienniku Wojew. Nr 18 z 15 września 1949 r. następująco:

W piśmie okólnym Urzędu Wojew. Krak. z dnia 8 września 1949 r Nr A. C. V/1/163/49, dotyczącym sprawozdawczości statystycznej Zarządów Miejskich i Gminnych (Biur Ewidencji Ludności) o ruchu i stanie liczebnym ludności — między słowami „na formularzach wzoru“ a słowami „a to zgodnie ze wskazówkami“ zamiast słów „W 1 A i W 1 A“ należy wstawić słowa „W 1 A i W 1 B“.

Za Wojewodę: **Mgr A. Pagacz,** Nacz. Wydz.

Poz. 306

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 15 września 1949 r.

o czasowej likwidacji biura mierniczego przysięgłego Ob. inż. Gomoliszewskiego Jerzego w Ptaszkowej.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 z 1928 r., poz. 454),

Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że mierniczy przysięgły Ob. inż. Gomoliszewski Jerzy, mający stałą siedzibę biura w Ptaszkowej koło Nowego Sącza, w związku z przystąpieniem do służby państwowej i wykonywaniem pracy naukowej, przestał czasowo wykonywać z dniem 1 września br. swoje czynności urzędowe i został skreślony z rejestru czynnych biur mierniczych województwa krakowskiego.

Za Wojewodę: **inż. A. Hollender,** w z. Nacz. Wydz. Pom.

Poz. 307

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 15 września 1949 r.

o czasowej likwidacji biura mierniczego przysięgłego Ob. inż. Pelczarskiego Jana w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 z 1928 r., poz. 454), Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że mierniczy przysięgły Ob. inż. Pelczarski Jan mający stałą siedzibę biura w Krakowie przy ul. Konarskiego 45, w związku z przystąpieniem do pracy w Państwowym Przedsiębiorstwie „Nowa Huta" w Krakowie, przestał czasowo wykonywać z dniem 15 września br. swoje czynności urzędowe i został skreślony z rejestru czynnych biur mierniczych przysięgłych województwa krakowskiego.

Za Wojewodę: **inż. A. Hollender,** w z. Nacz. Wydz. Pom.

Poz. 308

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 15 września 1949 r.

o czasowej likwidacji biura mierniczego przysięgłego Ob. inż. Franty Mieczysława w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 z 1928 r., poz. 454), Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że mierniczy przysięgły Ob. inż. Franta Mieczysław, mający stałą siedzibę biura w Krakowie przy ul. Dietla 53, w związku z przystąpieniem do pracy w Państwowym Przedsiębiorstwie Mierniczym w Krakowie, przestał czasowo wykonywać z dniem 5 września br. swoje czynności urzędowe i został skreślony z rejestru czynnych biur mierniczych przysięgłych województwa krakowskiego.

Za Wojewodę: **inż. A. Hollender,** w z. Nacz. Wydz. Pom.

Poz. 309

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 15 września 1949 r.

o czasowej likwidacji biura mierniczego przysięgłego Ob. Babiczewa Michała w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 z 1928 r., poz. 454), Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że mierniczy przysięgły Ob. Babiczew Michał, mający stałą siedzibę biura w Krakowie przy ul. Urzędniczej 57, w związku z przystąpieniem do pracy w Państwowym Przedsiębiorstwie Mierniczym w Krakowie, przestał czasowo wykonywać z dniem 1 września br. swoje czynności urzędowe i został skreślony z rejestru czynnych biur mierniczych przysięgłych województwa krakowskiego.

Za Wojewodę: **inż. A. Hollender,** w z. Nacz. Wydz. Pom.

Poz. 310

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 15 września 1949 r.

o likwidacji biura mierniczego przysięgłego Ob. Jakubowskiej Jadwigi w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 z 1928 r., poz. 454), Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że mierniczy przysięgły Ob. Jakubowska Jadwiga, mająca dotychczas siedzibę biura w Krakowie przy ul. Konarskiego 45, przystąpiła do spółdzielni mierniczej „Osiedle" w Katowicach i przeniosła tam swoje biuro na ul. Podgórną 3.

Za Wojewodę: **inż. A. Hollender** w z. Nacz. Wydz. Pom.

Poz. 311

ZARZĄDZENIE
Starosty Powiatowego Nowotarskiego

z dnia 15 września 1949 r.

o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w dniach wypłat robotniczych i pracowniczych.

Na podstawie art. 4 pkt. f) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 423), oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1933 r. o upoważnieniu Kamisarza Rządu m. st. Warszawy i powiatowych władz administracji ogólnej do wydawania zakazów sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych z art. 4 pkt. f) powołanej ustawy (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 351) — zakazuję sprzedaży i podawania wszelkich napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4½% alkoholu, tak w naczyniach otwartych jak i zamkniętych, na terenie całego powiatu nowotarskiego w soboty i inne dni wypłat robotników, tj. 1-go, 15-go od godziny 14.

Winni naruszenia niniejszego zarządzenia będą karani po myśli art. 10 powołanej wyżej ustawy grzywną do 15.000 zł, lub aresztem do dwóch tygodni, a w razie powtórzenia przestępstwa grzywną do 25.000 zł lub aresztem do czterech tygodni. Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone łącznie.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy: **Mgr Juliusz Pukowski**

Poz. 312

OBWIESZCZENIE
Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 16 września 1949 r.

o przeglądzie koni, pojazdów konnych i uprzęży.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 74, poz. 502) i § 29 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnetrznych i Skarbu z dnia 31 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania powołanego rozporządzenia z dnia 8 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 580) oraz stosownie do zarządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 28 kwietnia 1949 r., Nr Wojsk. 474/49, zarządzam na obszarze miasta Krakowa przegląd koni, które w 1949 r. kończą 2 lata, tj. urodzonych w 1947 r. i starszych oraz pojazdów konnych i uprzęży, z wyjątkiem będących w posiadaniu i ujętych w etatach wojska oraz służby bezpieczeństwa publicznego.

Wzywam właścicieli i posiadaczy koni, aby doprowadzili osobiście lub przez zastępcę, wszystkie znajdujące się w ich posiadaniu i podlegające przeglądowi konie, pojazdy konne i uprząż na Targowicę Końską przy ul. Zabłocie o godz. 8 według następującego terminarza:

Konie, pojazdy konne i uprząż		Termin doprowadzenia
Z obwodów:	Z dzielnic:	
I Urząd Obw.	I Śródmieście	1. X. 1949
	II Wawel	
II „ „	VII Stradom	3. „ „
	VIII Kazimierz	
III „ „	III Nowy Świat	5. „ „
	IV Piasek	
	XII Półwsie Zwierz.	6. „ „
	XIV Czarna Wieś	
	XIII Zwierzyniec	
	XXXI Przegorzały	8. „ „
	XXXII Bielany	
IV „ „	V Kleparz	10. „ „
	XV Nowa Wieś	
	XVI Łobzów	
	XVIII Warszawskie	
	XVII Krowodrza oprócz	12. „ „

Konie, pojazdy konne i uprząż

Z obwodów:	Z dzielnic:		Termin doprowadzenia
IV Urząd Obw.		ul. Mazowieckiej i Wrocławskiej	12. X. 1949
		ul. Wrocławska	13. „ „
		ul. Mazowiecka	
V „ „	VI	Wesoła	15. „ „
	XX	Dąbie	
	XIX	Grzegórzki	17. „ „
	XLIV	Czyżyny	19. „ „
	XLV	Łęg	20. „ „
VI „ „	XXX	Kostrze	22. „ „
	XXI	Płaszów	24. „ „
	XLVI	Rybitwy	26. „ „
	XXIX	Bodzów	27. „ „
	XXVIII	Pychowice	
	IX	Ludwinów	29. „ „
	X	Zakrzówek	
	XI	Dębniki	
	XXII	Podgórze	2. XI. 1949
VII „ „	XXXV	Bronowice Małe	3. „ „
	XXXVII	Tonie	5. „ „
	„	Tonie	7. „ „
	XXXIV	Chełm	9. „ „
	XXXVI	Bronowice Wielkie	
	„	Chełm	10. „ „
		Bronowice Wielkie	
	XXXIII	Wola Justowska	12. „ „
VIII „ „	XXXIX	Witkowice	14. „ „
	XL	Górka Narodowa	
	XXXVIII	Prądnik Biały	16. „ „
	XLII	Olsza	
	XLI	Prądnik Czerwony	17. „ „
	XLIII	Rakowice	19. „ „
IX „ „	XLVII	Bieżanów	21. „ „
	L	Wola Duchacka	
	XLIX	Prokocim	23. „ „
	XLVIII	Rząka	
	LI	Piaski Wielkie	24. „ „
X „ „	XXV	Borek Fałęcki	26. „ „
	XXIV	Jugowice	
	XXIII	Łagiewniki	
	LII	Kurdwanów	
	XXVI	Kobierzyn	28. „ „
	XXVII	Skotniki	30. „ „

Konie powinny być doprowadzone do przeglądów z uździenicami i postronkami względnie z uzdeczkami.

Właściciele i posiadacze pojazdów konnych i uprzęży winni dostarczyć je do przeglądów bez względu na posiadanie koni.

Od doprowadzenia do przeglądów zwolnione są:

1) konie Prezydenta Rzeczypospolitej objęte etatem,
2) konie osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości z zastrzeżeniem wzajemności i konie ich orszaku — na podstawie legitymacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych, stwierdzających przywileje dyplomatyczne lub konsularne tych osób.
Do korzystających z praw zakrajowości, przyrównany jest zawodowy personel obcych urzędów konsularnych, jeżeli posiada obywatelstwo państwa wysyłającego.
3) konie hodowlane państwowych zakładów chowu koni,
4) konie pracujące stale pod ziemią w kopalniach — na zasadzie zaświadczeń właściwego urzędu górniczego,
5) ogiery i klacze, wpisane do polskich ksiąg stadnych koni pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, koni arabskich czystej krwi, koni arabskich hodowanych w czystej krwi, koni anglo-arabskich czystej krwi wzgl. koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi. Na dowód wpisania koni do księgi stadnej, właściciel powinien przedstawić świadectwo instytucji prowadzącej odnośną księgę stadną koni,
6) ogiery uznane, na które właściciele posiadają świadectwa uznania przewidziane w § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 czerwca 1947 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 279) oraz klacze zarodowe, na które właściciele posiadają zaświadczenia Związku Samopomocy Chłopskiej o wpisaniu do ksiąg stadnych,
7) klacze wysoko-źrebne (ostatnie trzy miesiące ciąży) i klacze ze źrebiętami w wieku do 4 miesięcy na podstawie zaświadczeń właściwych zarządów gminnych,
8) konie chore na choroby zakaźne lub o nie podejrzane na zasadzie zaświadczeń lekarzy weterynarii.

Odnośnie pktów 3, 5, 6, 7 i 8 właściciele i posiadacze koni, powinni przedłożyć Komisji Przeglądowej w wyżej podanych terminach dowody, uzasadniające zwolnienie ich koni od doprowadzenia do przeglądów.

Od przeglądu zwolnione są pojazdy konne i uprząż, będące w posiadaniu właścicieli wymienionych w pktach 1, 2, 3 i 4 oraz platformy i wozy specjalne, dostosowane do przewożenia wielkich ciężarów (wozy meblowe, beczkowozy do przewożenia nieczystości, wozy o pudłach zamkniętych np. piekarskie, mięsne itp.).

Niestosujący się do niniejszego obwieszczenia karani będą w drodze administracyjnej w myśl art. 31 na wstępie powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. grzywną do wysokości wartości przedmiotu świadczenia lub aresztem do 3 miesięcy; w przypadkach szczególnie ciężkich uchybień mogą być zastosowane obie kary.

Prezydent Miasta: w z. **inż. Eugeniusz Tor**, Wiceprezydent

Poz. 313

OGŁOSZENIE

Dyrekcji Lasów Państwowych Okręgu Krakowskiego

z dnia 23 września 1949 r.

w sprawie przejęcia na własność Państwa tartaków w Kętach oraz w Muszynie.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62 z późniejszymi zmianami) oraz zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 19 lipca 1948 r. ogłasza się, że

1) w dniach 17, 18 i 19 października 1949 r. sporządzony zostanie na terenie tartaku protokół zdawczo-odbiorczy Tartaku Parowego Fr. Adamaszka w Kętach.
Sporządzenie protokołu rozpocznie się dnia 17. X. 1949 o godz. 12.
2) w dniu 25 października 1949 r. o godz. 9, sporządzony zostanie na terenie tartaku dodatkowy protokół zdawczo-odbiorczy Tartaku A. i M. Legal, J. Żupnik, M. Wolf w Muszynie przez objęcie tym protokołem parcel w gminie katastralnej Muszyna:

lkat. 1958/1 i 1961/2, własność Gembarowskiego Michała, Gembarowskiego Jana i z Gembarowskich Szetarskiej Józefy,

lkat. 1273/1 i 1715/2, własność rzym.-kat. Kościoła — Probostwa w Muszynie,

lkat. 1769/6, własność Jędrzejowskiej Ludwiki,

lkat. 1769/2, własność z Jędrzejowskich Gomółkowej Zofii,

lkat. 1769/4, własność Jurczakiewicza Zbigniewa, Jurczakiewicza Leszka i Jurczakiewicza Stanisława,

1/8 część lkat. 1958/2, własność Gembarowskiego Michała.

Wzywa się właścicieli powyższych Tartaków oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Dyrektor Lasów Państw. Okr. Krak.: **inż. J. Macichowski**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA

o przejęciu niektórych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 września 1948 r., ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

1) Zarząd Zakładów Przemysłowych Romana X. Sanguszki, Tarnów, dnia 18 października 1949 r., godz. 10 w Tarnowie, w biurze tego przedsiębiorstwa.
2) Browar Krakowski i Fabryka Przetworów Słodowych Jana Götza, Kraków, dnia 11 listopada 1949 r., godz. 10 w Krakowie, w biurze tego przedsiębiorstwa.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w po-

wyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu wymienionych wyżej przedsiębiorstw nie mają znaczenia, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Państw. Zjednoczenie Przemysłu Fermentacyjnego Zabrze

Utworzenie Nadleśnictwa Państwowego w Sławkowie, pow. Olkusz.

Minister Leśnictwa decyzją z dnia 25 czerwca 1949 r. Nr II/Org. 003/59, zarządził utworzenie „Nadleśnictwa Państwowego Sławków" w Sławkowie w pow. Olkuskim, poczta Sławków. Nadleśnictwo Państwowe Sławków powstaje z podziału Nadleśnictwa Państwowego Olkusz

Ogólna powierzchnia Nadleśnictwa Państw. Olkusz, wynosić będzie około 5.993 ha, zaś Nadleśnictwa Państw. Sławków około 3.513 ha lasów.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

Przeniesienie Liceum Leśnego z Limanowej do Ojcowa.

Minister Leśnictwa zarządzeniem z dnia 11 sierpnia 1949, L. II/Org. 003/80, przeniósł Liceum Leśne I stopnia z Limanowej do Ojcowa w pow. olkuskim, z ważnością od dnia 1 listopada 1949 r.

Włóczęgostwo i wyłudzanie zapomóg.

Wilkoński Włodzimierz, legitymując się dokumentami inwalidzkimi, wyłudza od różnych instytucji zapomogi. — Wymieniony został dnia 16 marca 1949 r. wydalony z Państwowego Zakładu Szkolnego dla inwalidów wojennych w Rajczy za kradzież, pijaństwo i niemoralne prowadzenie się. — Ostrzega się przed udzielaniem mu zapomóg.

Burzykowski Marian, ur. 1927, syn Stanisława i Heleny, robotnik, przebywający ostatnio w Wałczu, zaangażowany przez Urząd Zatrudnienia na roboty do Szczecina, zbiegł przed odjazdem transportu w niewiadomym kierunku. Ostrzega się przed udzielaniem mu zapomóg.

Poszukiwanie osoby w celach spadkowych.

Madej Franciszek, zam. w Krakowie, ul. Dietla 61, m. 12, celem załatwienia spraw spadkowych, poszukuje swej siostry Katarzyny Antończyk z Madejów, ostatnio zamieszkałej we wsi Nowy Tybrzeg (gajówka), poczta Mirzec koło Wąchocka, pow. Iłżecki, woj. Kieleckie, skąd rzekomo dnia 2 stycznia 1947 r. miała wyjechać na Zachód.

ZAGUBIENIE DOKUMENTÓW

Na podstawie zgłoszenia unieważnia się następujące zagubione (skradzione) dokumenty:

Klimek Szymon, Żywiec, Wesoła 30, dowód rejestracyjny Nr R 1686 motocykla marki „F. N.", wydany przez Urząd Wojew. Krakowski w 1948 r.

Mucha Stanisław, urodz. 1921 r., zam. Tęczynek Nr 375. pow. Chrzanów: 1) zaświadczenie wojskowe rejestracyjne, wystawione na jego nazwisko przez R. K. U. Wadowice w 1949 r. oraz 2) legitymację Związków Zawodowych Pracowników Biurowych i Handlowych, wystawioną na jego nazwisko w Chrzanowie.

Gajda Władysław, ur. 1924 r., zam. Lipnica Dolna, gm. Kołaczyce, pow Jasło, książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Gorlice w 1949 r.

Hutyra Kazimierz, zam. w Ujsołach Nr 271, gm. Rajcza, pow. Żywiec, tymczasowy dowód tożsamości konia, wystawiony na nazwisko Piela Franciszek, Przyborów, przez Zarząd Gminny w Jeleśni, pow. Żywiec.

Teofil Fidelus, Zembrzyce Nr 87, pow. Wadowice: 1) karta rejestracyjna, wydana przez Rejonową Komendę Uzupełnień w Wadowicach w 1947 r., 2) dowód osobisty (tymczasowe zaświadczenie tożsamości), wydane przez Zarząd Gminny w Budzowie pow. Wadowice, 3) karta rzemieślnicza, wydana przez Starostwo Powiatowe w Wadowicach w r. 1945 na garbarstwo.

Gigoń Stefan, zam. w Krakowie, pl. Nowy, m. 13, prawo jazdy kat. IV na motocykl, wydane przez Urząd Wojew. Krakowski.

Głowacki Stanisław, zam. Olszanica Nr 81, pow. Kraków, 2 dowody tożsamości koni na klacz czerwoną i konia siwego, wystawione przez Zarząd Gminny w Liszkach, pow. Kraków.

Centrala skór surowych Oddział Wojewódzki Kraków, Wielicka 2, tablicę rejestracyjną samochodu Nr A 16687, wydaną przez Urząd Wojew. Kraków.

Maskiel Józef, ur. 12. I. 1915, Stara Wieś 95, pow. Biała Krakowska, zaświadczenie obywatelstwa, wydane mu przez Starostwo Powiatowe Bialskie.

Galos Andrzej, ur. 1899 r., zam. w Brzezince, pow. Wadowice, dowód tożsamości konia Nr 29/28/49, wystawiony przez gminę Brzeźnica, pow. Wadowice.

Górka Józef, syn Wojciecha i Magdaleny, urodz. 19 marca 1922 r. w Wilkowisku, zam. w Kostrzy Nr 48, gm. Jodłownik, pow. Limanowa, książeczkę wojskową seria A, Nr 0906150.

Drożdż Jan, urodz. 14. I. 1911 r., zam. Prądnik Biały, Fabryczna 5: 1) prawo jazdy Nr 21918 na pojazdy mechaniczne III kat. wystawione przez Urząd Wojew. Krak.; 2) książeczkę wojskową, wystawioną na jego nazwisko przez R. K. U. Kraków-miasto.

Wojewódzki Urząd Kultury Fizycznej, Kraków, ul. Manifestu Lipcowego 27, dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego Ziss 5, Nr A. 16568, wydany przez Urząd Wojew. Krakowski w 1948 r.

Siwek Czesław, urodz. w 1921 r., zam Kraków, ul. Kroderska 79: 1) książeczkę wojskową, wystawioną przez R. K. U. Kraków-miasto; 2) legitymację partyjną P. Z. P. R.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Krakowie, konto czekowe **Nr IV-1480.**

Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena poszczególnego numeru jest zależna od jego objętości.

Krakowski Dziennik Wojewódzki wydawany jest 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna za 1 egzempl. wynosi 1.600 zł.
Drobne ogłoszenia o utracie dokumentów 500 złotych wraz z 1 egzempl. dowodowym.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22
Cena pojedynczego egzemplarza **80 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, Mikołajska 13 — M 53667